

María Pagés va posar satisfeta ahir al peu de la gran escalinata d'entrada al Liceu per presentar el seu nou espectacle, 'Sevilla' ■ TONI ALBIR / EFE

La 'bailaora' i coreògrafa presenta un dels seus grans espectacles al Gran Teatre del Liceu durant tres dies, amb setze 'bailaores'

María Pagés reviu la 'Sevilla' dels 30

Marta Porter
BARCELONA

Premio Nacional de dansa 2002, María Pagés és d'aquelles *bailaoras* que es prodiga més a l'estranger que al país. La seva idiosincrasia és que conservant un estil flamenc pur aconseguix donar als seus espectacles una modernitat sorprenent. Ara aterra al Gran Teatre del Liceu –dies 2, 3 i 4– per presentar *Sevilla*, estrenat a Tòquio fa dos anys i representat al Festival Inter-

nacional de Flamenc de Londres, a l'Any Espanyol a la Xina, a l'Índia, Egipte i el Teatre Chaillot de París. I és que vestint-se amb l'estètica dels anys 30, María Pagés s'arrenca per *bulerías*, *solá*, *tangos* i *tientos* acompanyada de 22 artistes –16 ballarins i 8 músics i *cantaores*– per retrobar-se amb les pròpies arrels.

"*Sevilla* és com m'anomenaven quan vaig arribar a Madrid amb només 15 anys i com encara m'anomenen avui la meva mes-

tra María Magdalena i Carlos Saura". Així doncs, estem davant d'un treball absolutament personal del qual la *bailaora* firma la idea, el guió, la direcció i la coreografia.

Retrobar la modernitat

Si hi ha alguna cosa que defineix els espectacles de María Pagés és la modernitat. I això és el que ha anat a buscar en aquest *Sevilla*. "L'Exposició Universal de Sevilla de 1929 va marcar una època de modernitat

absoluta tot i conservar les tradicions. Això ara s'ha perdut", assegura. Per aquest motiu, l'espectacle inclou des de poemes de Saramago musicats per Luis Pastor fins a la saeta de Machado amb música de Serrat, una marxa amb lletra de García Lorca a ritme de *seguidillas*, uns *tientos* a partir d'un poema de l'escriptor jueu del segle XIV Ben Sahl i fins un vals de Xostakóvitx per *bulerías* i un blues de Domenico Modugno.

Respecte a la seva actuació al Liceu, explica que "feia anys que volia venir-hi". "El 2004 vaig actuar al Novedades, però en aquests anys he evolucionat molt i jaestic en un altre món", diu en referència als escenaris que normalment trepitja, des de l'Òpera de París al Teatre Nacional de Xina. Amb tot, recorda amb especial carinyo l'actuació que va fer al Liceu quan formava part del cos de ball de la companyia d'Antonio Gades. ■

Gràcies a una tècnica de rajos X s'ha descobert una obra oculta de Van Gogh ■ DESY

Descobert un retrat ocult en un quadre de Van Gogh

Redacció
BRUSSEL·LES

Mitjançant una nova tècnica de rajos X, un equip d'investigadors de la Universitat de Tecnologia d'Anvers ha reconstruït amb exactitud una pintura de Vincent van Gogh oculta rere la seva obra *Pegat d'herba* (1887). Els científics han aconseguit aplicar amb èxit per primera vegada aquesta tècnica, que ha permès obtenir una foto acolorida del retrat ocult d'una dona. S'ha utilitzat un accelerador de partícules per aplicar un feix de rajos X sobre el quadre i mesurar la fluorescència de les capes de pintura, que són diferents segons l'element químic que contenen, i han pogut registrar individualment els àtoms de plom, mercuri i altres components dels pigments i aconseguir que les capes superiors distorsionin menys la pintura subjacent. ■

Scorsese i Kaurismäki, al cicle 'Gandules'

Redacció
BARCELONA

Un any més el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) projectarà les nits d'agost una vintena de pel·lícules de rara difusió en el cicle de cinema a l'aire lliure *Gandules*. Cada dimarts, dimecres i dijous, en sessions gratuïtes, es podran veure films de realitzadors com Martin Scorsese, Wong Kar-wai, Joseph von Sternberg, Rainer W. Fassbinder, Aki Kaurismäki i Youssef Chanine. A més, es projectaran curts-metratges de joves realitzadors com Andrés Duke, Isaki Lacuesta, Óscar Pérez i Lope Serrano. ■

Col·laboracions

De Mikhail Baryshnikov a Sidi Larbi Cherkaoui

Una de les característiques de María Pagés és que està oberta a col·laborar amb qui sigui, tant si és per fer dansa fla-

menca com per a qualsevol altre tipus de dansa. Això li ha obert portes tan grans com la de Mikhail Baryshnikov o Sidi Larbi Cherkaoui.

"A Baryshnikov el vaig conèixer al Teatro Español de Madrid fa dos anys. En acabar l'espectacle em ve a veure i

em pregunta si vull anar a Nova York, al seu Baryshnikov Center. Jo estava amb Pedro Almodóvar i ell li va dir: «I tant que hi anirà». Feia tot just un mes que el meu marit havia mort i jo estava noquejada. O sigui que hi vaig anar. Després de conèixer Merce

Cunningham i Mark Morris, vaig fer un espectacle sola i vaig muntar una coreografia per *soleá* per a 6 ballarins de la White Oak Dance Project [la companyia que dirigeix el ballarí]. I ara hem quedat que ell vindrà a Madrid i treballarà amb els meus ballarins".

Paral·lelament, aquesta primavera María Pagés també es va trobar amb el coreògraf belga Sidi Larbi a la Xina. "Vaig anar al monestir budista on treballava amb uns monjos i vam quedar que aquest 2009 farem un duo junts".